

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

TRANSKRIPT

SUĐENJE U PREDMETU

„Krsmanović Oliver“

S1 1 K 006028 11 KrI

Datum suđenja: 28.08.2012.god.

Transkript cijelog suđenja:

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobar vam dan, sjedite. Otvaram nastavak glavnog pretresa u predmetu koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Konstatujem da je vijeće u neizmjenjenom sastavu, da je ispred Tužilaštva Bosne i Hercegovine pristupio tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine.

Tužilac: Mirko Lečić sa saradnicima.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Hvala. Optuženi Krsmanović.

Optuženi: Pristupio časni sude.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

U pratnji branioca.

Branilac: Slaviša Prodanović, pristupio.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Hvala. Za danas smo pozvali tri svjedoka. Milosavljević Radovana, zaštićenog svjedoka OK-6 i Memišević Mujesiru. Sud je obaviješten od Službe za podršku svjedocima da je svjedokinja Memišević Mujesira kontaktirana, i da je obavijestila ih da se ona trenutno nalazi na putu van grada, te da nije u mogućnosti da se odazove na poziv suda te moli da se njeno svjedočenje pomjeri za neki naredni datum nije rekla za kad. Svjedok Radovan Milosavljević nije kontaktiran zato što, što su ga kontaktirali i na telefon koji su dobili i isti je promijenio i adresu i broj telefona, tako da nije bilo mogućnosti da se isti kontaktira. Svjedok OK-6 je pristupio. Ovaj tako da smo, da smo imamo uvjete za nastavak glavnog pretresa. Imate li Vi kakvih tužioče dodatnih informacija?

Tužilac: *(isključen mikrofon) nemamo*

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Ništa nemate je li. Jeste Vi htjeli nešto branioče?

Branilac: Kad smo kod, na ovoj temi gospodine predsjedavajući kad je u pitanju ova svjedokinja Memišević Mujesira ona je dala više izjava i kad je tužiteljica nju uzimala izjavu prošle godine predočene su joj razlike u izjavama. Ona je rekla da se ne sjeća ništa i da je bolesna, da se liječi u, u psihijatrijskoj bolnici i na neki način moli da se ne poziva. A o hoću da Vas podsjetim da ona ispred Udruženja Žrtva rata uzimala izjave od nekih

ovih i ja ne vidim svrhu zbog čega se ona poziva. Dakle, ona je to rekla da se ne sjeća detalja i možda da pojasnim što

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro, bratioče, sud naravno ne raspolaže ni sa sadržajem njenog svjedočenja i ranijim iskazima, ustvari ovaj koje je davala, tužilaštvo je to predložilo eto tužilaštvo je i čulo ovo što je rekla odbrana. Tako da pretpostavljam da će i samo cijeniti potrebu eventualno pozivanja određenih svjedoka. Svjedok OK-6 ima zaštitu samo pseudonima je li ništa više? Dobro onda pozvaćemo svjedoka OK-6. Tužioče možete nam samo reći na koju tačku optužnice radi zapisnika?

Tužilac: *(isključen mikrofon)* optužnice.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro.

Tužilac: Tačka 6 i tačka 9.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro. 3, 6 i 9.

Tužilac: Ja.

SVJEDOK OPTUŽBE – ZAŠTIĆENI SVJEDOK „OK-6“

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Svjedok, dobro Vam jutro. Izvolite sjesti. Hvala Vam što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine. Vi ste na sud pozvani kao svjedok tužilaštva u predmet u koji se vodi protiv optuženog Krsmanović Olivera. Ja sam sudija Darko Samardžić, predsjedavam ovim sudećim vijećem, sa mnom u vijeću je s moje lijeve strane sudija Jasmina Kosović, sa desne strane Davorin Jukić, sudija Suda Bosne i Hercegovine. U sudnici je tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine kao i optuženi u pratnji svog branioca. U ranijem postupku sud je Vama dodijelio zaštitne mjere koje se ogledaju u tome da Vam je dodijelio pseudonim OK-6 tako da se Vi nećete oslovljavati pred suđenje, na suđenju sa imenom niti javnost zna Vaše ime, nego će Vas stranka u postupku oslovljavati dakle sa tim OK-6. Prilikom svjedočenja Vašeg Vi takođe treba da vodite računa da ne otkrijete Vaš identitet. U tom smislu kada Vas budu pitali eventualno za članove Vaše porodice nemojte spominjati prezime ili neka obilježja koja bi mogla da otkriju Vaš identitet, nego

jednostavno recite suprug, sin, brat, otac, majka i tako u tom smislu. Ja ću Vas prvo upoznati sa načinom na koji će se dakle provesti Vaše svjedočenje. Sud će prvo uzeti Vaše lične podatke tako što će Vam saradnica suda predočiti list papira na kojem se nalaze Vaši lični podaci i Vi ćete samo reći dakle da li su to Vaši podaci ili ne. Nakon toga ćete položiti zakletvu tako što ćete pročitati tekst zakletve koji se nalazi na stolu ispred Vas. A potom biste odgovarali na pitanja tužilaštva u okviru direktnog ispitivanja, nakon toga na pitanja branioca optuženog i samog optuženog u okviru unakrsnog ispitivanja dok članovi ovoga sudećeg vijeća imaju pravo da Vam postave pitanje u svakom trenutku. Vaša je dužnost na sudu da govorite istinu o ovome o čemu budete pitani obzirom da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Ukoliko nečega ne možete da se sjetite, ipak prošlo je puno vremena od događanja o kojima treba da svjedočite samo ćete tako reći zaboravila sam, ne sjećam se i slično i nema problema idemo dalje. Takođe Vaša je obaveza da dok traje ovaj postupak obavijestite sud u slučaju da dođe do promjene adrese Vašeg stanovanja. Obzirom da se može dogoditi da budete ponovo pozvani kao svjedok bilo odbrane, bilo samog suda. Jeste razumjeli ovo što sam rekao?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Imate li nekih pitanja prije nego što počnemo?

Svjedok: Nemam, jedino što nisam više zdravstveno sposobna, ne bi, ne

Sudija: Mi ćemo polako ići ako nekome bude trebala pauza samo nam recite i nema, nema problema. Znači možemo početi. Ja bi Vas molio sada da pročitate taj, otvorite tu kovertu, pročitajte taj, Vaše lične podatke i samo recite da li su to tačni Vaši podaci ili ne.

Svjedok: Jesu, tačni.

Sudija: Dobro. Vratite to u kovertu. Ja bi Vas molio sada da pročitate tekst zakletve, ne morate ustajati, samo ga pročitajte.

Svjedok: Hoću li spomenuti ovo OK-6?

Sudija: Molim?

Svjedok: Mjesto imena i prezimena?

Sudija: Ne morate govoriti uopšte ime i prezime. Samo, kako tu piše.

Svjedok: Aha. Zaklinjem se, izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitana govoriti istinu i da ništa ne, od onoga što mi je poznato neću prešutjeti. A neću ni reći ono što ne znam.

Sudija: Ne, molim Vas, nemojte ništa dodavati. Tužioče izvolite.

TUŽILAC MIRKO LEČIĆ – direktno ispitivanje

Tužilac: Hvala. Gospođo OK-6, ja ću Vam postaviti određeni broj pitanja na okolnosti koje su vezane uz ovu optužnicu protiv Krsmanović Olivera. A prije nego što Vam budem postavljao pitanje daću Vam ovaj jedan list na kome pišu ko su još zaštićeni svjedoci. Tako ako budete imali potrebu da spomenete imena ovih lica ove dvije osobe, Vi nećete reći ime ni prezime nego ćete reći broj odnosno pseudonim koji stoji pored ovih lica, je li Vam to jasno kad budete, reći ćete da je to OK-17 ili OK-7 ako budete imali potrebu da kažete imena u, u vezi nekih pitanja. Je li Vam to jasno? Evo pogledajte ispred ovaj je li Vam to jasno i to držite ispred sebe. Eh, dobro. Dobro. Možemo li početi? Možemo. Eh. Oćete nam reći jeste li Vi do sad, ranije svjedočili pred ovim sudom u vezi događaja koji su se desili na području opštine Višegrad?

Svjedok: Jesam.

Tužilac: U kojim predmetima ste svjedočili?

Svjedok: Predmetu Momir Savić i Boban Šimšić.

Tužilac: Dobro. Hvala. Hoćete nam sad ukratko ispričati gdje ste živjeli prije ratnih dešavanja i gdje Vas je rat zatekao? Kratko ispričajte sudu.

Svjedok: Živjela sam u Više, opština Višegrad.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Zateko me rat u Višegradu.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Bila sam u Višegradu do kraja jula '92.

Tužilac: Dobro. Koje je to mjesto gdje ste Vi živjeli?

Svjedok: Župa.

Tužilac: Župa. Dobro. Do kad ste tu bili?

Svjedok: Bila sam do u maju sam izašla iz Župe, bila sam u Višegradu pa sam bila u okolici Višegrada.

Tužilac: Dobro. Bili ste u Višegradu, dobro. Dobro. Kad ste izašli u kažete iz svog mjesta Sendići, gdje ste otišli?

Svjedok: Bila sam na Bikavcu, s Bikavca sam otišla na Drinsko, s Drinska sam se ponovo vratila u Dušče i iz Dušča na Bikavac i s Bikavca sam otišla za Međeđu.

Tužilac: Dobro. Hoćete nam kratko opisati kako, kako je to bilo kad ste krenuli, gdje ste krenuli i zbog čega ste krenuli iz svog mjesta, je li Vas neko natjerao, je li Vam neko preporučio da idete i tako? Kratko.

Svjedok: Zapaljeno je selo do našeg sela.

Tužilac: Dobro?

Svjedok: Mi smo, svi su se znači razišli, nikoga više nije, nije niko više tu osto u selu da živi sem dvije žene koje su ostale, one su u šumi spavale nisu, nisu bile u kući nikako.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: i ja sam otišla u Višegrad sa djetetom i bila sam na Bikavcu kod snahinog babe Rame Guše, bila sam kod njega nekoliko dana, onda sam otišla na Drinsko kod sestre, bila sam kod nje dok je bio Užički korpus.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Kad je se Užički korpus povuko onda sam ost, onaj Momir Savić nam je naredio da se pokupimo svi, znači s Drinska da, da odemo. Držo nam je govor na Drinsku i rekao nam da ne možemo ostati gore da živimo iz razloga nekog, kao neka vojska bi mogla doći, naići pobit nas, on nas ne može zaštititi.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Naredio je sijema porodicama da ostanu na Drinsku a ovi ostali da idemo svi za njim. Mi smo krenuli, otišli smo u Dušče, u Dušču smo ostali kod jedne porodice OK-7.

Tužilac: Tu ste bili smješteni je li?

Svjedok: Tuj smo bili smješteni.

Tužilac: U selu Dušče?

Svjedok: U selu Dušče.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Joj sad ne mogu se sjetiti datuma koji je datum bio, moj svak je išo na poso i, i

Tužilac: Jesu li i ostali išli muškarci na

Svjedok: Išli su, išli muškarci na poso ali jedan dan je moj svak otišao na poso sad ne mogu se sjetiti datuma koji je to datum bio.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Otišo je na poso i pobjego je ranije s posla. A taj isti dan smo vidjeli kad su u Dušču

Tužilac: Kad je to bilo sjećate se koji mjesec možda?

Svjedok: Juni.

Tužilac: Juni mjesec?

Svjedok: Juni.

Tužilac: Koje godine?

Svjedok: '92.

Tužilac: '92. dobro.

Svjedok: '92. juni mjesec, datum se ne mogu sjetiti.

Tužilac: Dobro, dobro. Dobro.

Svjedok: Vidjeli smo kad su izveli iz, iz „Varde“ sedam muškaraca

Tužilac: Kad kažete vidjeli, ko je tu bio, ko je sve vidio? Pazite na ove iskaze svjedoka ako spomenete.

Svjedok: Znam, znam. Bila su ova dva svjedoka koja su OK-17 i OK-7.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: To neću spom, onaj i bila, bila ja sam

Tužilac: I Vi ste bili?

Svjedok: bila, bila je moja sestra, bilo nas je još koji smo gledali ne mogu se sad sjetiti sve imena. Bila su Mujesire Memišević djeca.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Prepoznali smo Ibrišima Memiševića među tih sedam muškaraca koji su bili.

Tužilac: Gdje. Gdje su oni bili?

Svjedok: Ispred „Varde“.

Tužilac: Šta je „Varda“ recite sudu, sud ne zna šta je „Varda“?

Svjedok: To je bila ona kako se zove fabrika

Tužilac: Fabrika.

Svjedok: koja je pravila, sjekla građu i pravila namještaj.

Tužilac: Sa koje daljine ste Vi to gledali otprilike?

Svjedok: A možda jedno 150, 200 metara ovako ono upremase.

Tužilac: Dobro. Eh ispričajte sad šta ste Vi vidjeli?

Svjedok: Vidjeli smo tu u toj grupi stajalo je 7 muškaraca ovako u, u jednom krugu.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I stajo je u toj grupi me, Ibrišim Memišević.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I Memiševića Ibrišima su djeca prepoznala i vrištala su, plakala babo, nemoj da nam babu ubiju, mama ubiće nam babu. Onda je Ibrišim, oni su bila su još tuj dvojica muškaraca, dvojica, trojica vojnika i bio je portir.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ibrišimu, vjerovatno su im oni naredili, skinuo je Ibrišim radnu onu bluzu, plava radna, teget-plava bluza. Skino je i prostro između njih vako u tom krugu. Sve su povadili iz džepova, pos, stavili su na tu bluzu, pokupio je taj portir i vratio tamo u onu svoju kućicu.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: A oni su ostali i dalje da stoje vamo, njih sedmerica. Onda ih je uzeo jedan taj vojnik sad ko je bio ja, ja nisam vidjela, samo sam.

Tužilac: Dobro. Jedan ih je od tih koji je

Svjedok: Jedan ih je pokupio

Tužilac: koji su bila s njima, dva, tri ste rekli?

Svjedok: Tu prisutna, jeste.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Jedan hi je vojnik pokupio, njih četvericu ispred sebe i otišli su, zagazili su u Drinu ovako do koljena, a on je osto izvan Drine gore. Onda ih je

Tužilac: Taj vojnik?

Svjedok: Vojnik, jeste.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Pobio hi je rafalom.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Onda je se vratio po ovu drugu trojicu. Isto je i njih odveo, istim slučajem znači i oni su zagazili u Drinu do koljena, pobio ih rafalom. I vratio je se gore. Ibrišima Memića su, Memiševića su djeca plakala. Ubiše nam babu, ubiše nam babu, oni su odozdo krenuli rafal gore prema nama, taj isti vojnik koji je ubio tu sedmericu muškaraca što ih je izveo iz „Varde“

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Okrenuo je rafal i ovako je gore po nama, jer smo mi svi napolju bili i gledali to što se dešava, mi smo svi popadali, neko na put, neko na, nako ono na zemlju, kanal sve, popadali smo uglavnom da nama nikom ništa nije bilo.

Tužilac: Dobro, dobro. Jel šta je bilo sa Ibrišimom?

Svjedok: Ibrišim je ubijen i išla je majka

Tužilac: Dobro i

Svjedok: njegova i žena mu Mujesira, tražile su ga i našli su ga ispod

Tužilac: Dobro?

Svjedok: Tabnice zasto je za vrbama, vratili su, dovukli su ga u kolicima gore mi smo ga zakopali gore pored kuće.

Tužilac: U vrbama na rijeci?

Svjedok: Ja, u Drini, u Drini.

Tužilac: U Drini, dobro.

Svjedok: Ono naveče su Drinu pustali, smanjivali ne, ovako, u dan je smanjena bila Drina.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Nije, nije bila velika Drina, a naveče su Drinu pustali, e sad iz kog razloga, vjerovatno iz tog razloga što su ubijali ove, ja pojma nemam šta je bilo tamo.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: E kasnije smo mi bili u Dušču i jedno jutro smo ja i sestra bile u, u Remzije (*prezime nejasno – Sjutrovića*) u njegovoj kući i pošle smo hljeb da ispečemo, samo smo najedamput začuli pucanj.

Tužilac: Prvo mi recite šta je bilo. Je li Ibrišim, rekli ste da je nađen i je li zakopan?
Gdje je zakopan.

Svjedok: Zakopan je pored kuće.

Tužilac: Je li sahranjen?

Svjedok: Jeste, pored, zakopan je pored kuće svoje u Dušću.

Tužilac: Dobro. Dobro. Dobro. Vi ste rekli da ste vidili dva, tri vojnika. Znat, jeste li Vi poznali ikog od tih vojnika koji su ovaj bili kod ove sedmorice i koji eventualno ko je pucao, ko je ubio ovu, ovu sedmo

Svjedok: Ja ih nisam prepoznala i nisam ih znala.

Tužilac: Nisi, dobro.

Svjedok: Čula sam samo od

Tužilac: E to recite mi šta ste čuli od drugih i od koga ste čuli, pazite na iskaz na, na zaštićene svjedoke.

Svjedok: Znam. Čula

Tužilac: Od koga ste čuli i šta ste čuli?

Svjedok: Čula sam kad posle dva dana

Tužilac: Dobro.

Svjedok: kad je, kad smo Ibrišima rahmetli zakopali čula sam

Tužilac: Eh

Svjedok: od svjedoka OK-17 i od svjedoka OK-7 i od Mujesire Memišević

Tužilac: Dobro.

Svjedok: i, i od Ramiza, Ramiza Karamana

Tužilac: Dobro.

Svjedok: žena je Ševala bila jer je taj dan i Ramiz odveden Karaman

Tužilac: Aha.

Svjedok: Odveden je Ahmo Kasapović

Tužilac: Šta ste čuli?

Svjedok: Čuli smo da je bio Lukić, joj, Lukić Milan

Tužilac: Dobro.

Svjedok: i da je bio Krsmanović Oliver.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: A ja te ljude nisam znala i ne znam.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Jedino što sam čula od njih.

Tužilac: Od, od ovih osoba? Da su, da su bila ova dvojica?

Svjedok: Jeste. Jeste.

Tužilac: Da su ih oni poznali je li?

Svjedok: Jeste, da su ih oni prepoznali da su oni

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: da su oni odveli ih.

Tužilac: Eh. E dobro. Dobro, taj smo dio završili. Ajmo sad ovaj dalje, maloprije ste počeli pričati kad je ovaj bio napad na selo. Gdje ste se Vi tad nalazili?

Svjedok: Pa posle možda 4, 5 dana ne, ne sjećam se datuma

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: Ne sjećam se datuma, mi smo bili u, u onoga Remzana Sjutrovića kući

Tužilac: Dobro.

Svjedok: i mi smo pošli da onaj, da hljeb ispečemo, potkuhale smo hljeb i pošle da ispečemo hljeb ujutru je magla bila. Samo je se najedamput začuo pucanj odozgo sa Uništa i sa, sa Banpolja. I najedamput ono ukoliko je počelo pucanj odozgo utoliko je počelo dolje i, i da se prosipaju vojska Republike Srpske.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Počeli su dolje ubijali su muškarce koga su stigli, koji je god muškarac bježo ubili su ga. Koji nije bježo koga su ono odma ufatili s nama su sa ženama i sa djecom povelili.

Tužilac: Povelili?

Svjedok: Jeste. Od te vojske nisam nikog prepoznala, jedino sam prepoznala Boška ovoga iz (*naziv mjesta nerazumljiv – Pravica*).

Tužilac: Dobro. Gdje ste povedeni?

Svjedok: Povedeni smo negdje da nas oni, da nas evakuišu negdje. I mi smo kad smo došli i bilo je žena i djece i muškaraca i bio je sad Hamed Repuh, nepokretan. Žena ga je u kolicima gonila, došli smo do, do birova. Tu je bila barikada.

Tužilac: Gdje, gdje je taj biro? Kažete?

Svjedok: Kad se ulazi u, u grad.

Tužilac: Dobro?

Svjedok: Tuj, tuj je bila barikada tuj su odvajali

Tužilac: U koji, u Višegrad je li tako?

Svjedok: Ja, ja, ja u Višegrad.

Tužilac: Dobro, u Višegrad.

Svjedok: E tuj smo, tuj su nas odvajali muškarce su vraćali a žene i djecu su pustali da idemo na Bikavac.

Tužilac: Dobro. Šta je bilo s tim muškarcima?

Svjedok: Nikad ništa se ne zna.

Tužilac: Nikad ništa?

Svjedok: Ja koliko znam ovi što, što je nestalo tad nikad se ništa ne zna.

Tužilac: Dobro. Dobro, e rekoste da ste Vi ste otišli na Bikavac.

Svjedok: Jesmo.

Tužilac: Ajd ispričajte to, gdje ste otišli?

Svjedok: Otišli smo na Bikavac, prvo taj dan smo bili

Tužilac: Šta je to Bikavac? Oćete reći sudu da malo bolje zna?

Svjedok: To je ko naselje.

Tužilac: Naselje, dobro.

Svjedok: Ma naselje ja ko u nas evo ovdje naprimjer Švrakino, Sokolje i to, naselje

Tužilac: Dobro.

Svjedok: tuj smo bili imaju barake tuj od „Hidrogradnje“.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: E tuj su nam rekli da čekamo da će, da će odatle doći autobusi da nas prebace negde da nas evakušu. Tuj smo našli narod sa Banpolja sa Bikavca, i narod iz Dušča.

Tužilac: Dobro?

Svjedok: Znači žene i djeca su bila. Tuj smo bili čitav dan i rekli su kao nema autobusa, ne mogu nas nikud prebaciti, ne daju naši, na kopitama da nas prevuču ne mogu, ne mogu u Bajinu Baštu da nas prebace da se snalazimo po kućama. Mi smo otišli u Mirsade Karaman je djevojačko prezime, ne znam kako se preziva udato, otišli smo u

njezinu kuću, bili smo nekoliko dana u njezinoj kući onda smo otišli iz njezine kuće kod Sene Tabakovičke.

Tužilac: Dobro?

Svjedok: Bili smo tuj nekoliko dana i 27. juna kaže sestra meni da odemo kod Zehre Turjačanin, kod njezine majke pošto smo nju znali već godinama

Tužilac: Dobro.

Svjedok: dobri smo s njima bili da odemo malo kod njih da vidimo ima li mjesta kod njih da budemo nekoliko dana da bi Senu malo oslobodili i Seninu djecu. Ustvari tuj kad smo bili kod Sene dolazili su nam neki, pregledali lične karte i nešto ispitali i svašta nešto i meni je jedan rekao u tom momentu

Tužilac: Ko jedan?

Svjedok: I jedan od otih vojnika koji su nam pregledali lične karte, u mene je lična karta bila na djevojačko prezime, nisam bila još promijenila ličnu kartu na udato prezime.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I reko mi je da ne govorim da sam iz Župe

Tužilac: Da

Svjedok: da kažem da sam odakle sam rodom.

Tužilac: Mhm.

Svjedok: I tako ja sam kasnije govorila ono ali ko me god pito nisam govorila da sam iz Župe nije mi stio da rekne razlog što kasnije sam saznala razlog što je bilo to.

Tužilac: Koji je bio razlog?

Svjedok: Pa ono Župljane su sabirali pa su popalili. E vjerovatno bi i ja tad za, zapaljena bila sa djetetom da sam

Tužilac: Dobro.

Svjedok: rekla da sam iz Župe.

Tužilac: Dobro. Gdje

Svjedok: I mi smo pošle kod Sene od Sene pošle smo Zehri Turjačanin. Naišle smo ispred kuće Alije Kasapovića. Našli smo tu pred Alijinom kućom Bidu Memišević. I ona nam je rekla da ne idemo, pita nas kud smo pošle, mi smo rekle da smo pošle kod Zehre, i kod Đulke, Zehrine majke. Ona nam je rekla da ne idemo gore, otišli su Lukići sa

Behkinim autom i čuje se gore muzika i čulo je se neko pucanje, ali mi sad nismo znali šta je.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I mi smo tuj stajale sa Bidom, kaže Bida da idemo u Alijinu novu kuću da se sklonimo pošto je ona nova kuća tvrđa, jača, hajde da se sklonimo tuj. Mi smo taman pošli pred tu kuću Alijinu novu da uđemo u kuću, došli su nam tuj dvojica vojnika, predstavili su nam se da je Momir onaj Milan i Sredoje Lukić. Ja te ljude ne znam ne mogu reći sad da ih znam, da, da su to ti, re, oni su nam se tako predstavili.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Vratili su nas u Alijinu novu, staru kuću tuj su nam rekli da sjedemo i Milan Lukić taj koji je, koji se predstavio da je Milan udario je puškom od sto i reko nam da povadimo zlato, pare, dolare, devize, dinare sve da povadimo na sto i da mu damo.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Mi smo svi koji smo imali dali. Bida Memiše, ona Memić je rekla ja dragog mi Alaha nemam para. On je pita ko je taj čovjek. U mene od sestre su sina bili digli starijeg da ga vode.

Tužilac: Ja?

Svjedok: Ona je izvadila iz pape zlato i pare i dala him. Onda su oni vratili ga, dijete joj i rekli da ne smijemo nikud odatle ići da ne smijemo paničiti da će oni doći sutra ponovo da nas obiđu.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Mi smo tako i ostali, tuj smo sjedili čitavu noć, djeca su pospala

Tužilac: Ostali ste u staroj Alijinoj kući?

Svjedok: U staroj Alijinoj kući, jeste.

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: U neka doba nam je došla Zehra sva je bila

Tužilac: Kad je to bilo u neka doba, sjećate li se?

Svjedok: Pa vako možda negdi iza pola noći.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Nismo imali sata, nije bilo struje, ni, ni

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: Ne znam koliko je tačno bilo sati.

Tužilac: Eh.

Svjedok: Rekla nam Zehra šta je se desilo.

Tužilac: Odakle je Zehra došla? Gdje je bila ona?

Svjedok: Zehra je bila gore zatvorena u kuću u onoga Aljića joj kako mu je ime, na Bikavcu što je kuća izgorela.

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: Tu je izgorela u Zehre majka i dvije sestre.

Tužilac: E kad je Zehra jeste li otvorili vrata Zehri, je li ušla u kuću?

Svjedok: Otvorila, otvorila je Ismeta vrata, Alijina žena, otvorila je vrata ona kad je

Tužilac: Dobro. Jeste li je Vi vidjeli Zehru?

Svjedok: Jesam.

Tužilac: Kako je izgledala?

Svjedok: Zehra je izgledala, ja je znam prije rata. Bila je, imala je dugu kosu, veliku

Tužilac: Dobro.

Svjedok: A tad kad nam je se pomolila bila je ćelava, izgorela joj kosa, izgorelo joj ti, haljine sve vake što se tiče haljina nije imala ništa.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Ovako nam je ruke donijela. Ispred sebe, ruke su joj bile izgorele, lice joj je bilo izgorelo. I rekla nam je da bježimo da na, i nas sutra ista sudbina čeka, rekla nam je šta je se desilo i mi je molili da ide s nama.

Tužilac: Dobro. Sad ispričajte sudu šta Vam je rekla šta se to desilo? Ispričajte sudu. Šta, šta je ona vama prenijela?

Svjedok: Ona je nama vako prenijela da idemo u njezinu novu kuću, da joj izidamo brata mlađeg Dževada i da kažemo da su oni otišli za Bajinu Baštu. Da su se evakuisali.

Tužilac: Dobro. Dobro, hoćete malo pojasniti to da izidate? Šta to znači da iz

Svjedok: Ona je brata zazidala u blokove. Bila nova kuća napravljena tek kuća bila. I bili su blokovi i ona je brata u blokove te zazidala. U toku dana je on tuj bio a u toku noći mu je ona nosila hranu.

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: I ona nas moli da izida, da odemo da odzidamo tog njezinog brata da mu kaže da bježimo mi, i da bježi on s nama, i da kažemo bilo je još tuj Alije Kasapovića sin, Crni se, Crni ga zovu, a kako mu je ime nikad nisam znam i Crni i Beli da su bila dvojica blizanaca. I da bježimo, da kažemo da su oni otišli za Bajinu Baštu.

Tužilac: Dobro. Hoćete još malo ispri, ovaj reć sudu šta Vam je još ispričala šta joj se desilo?

Svjedok: Sad ću, sad ću ja da ispričam vama. Da, da ne govorimo šta je bilo sa njom i sa njezinom famelijom. Tu je izgorela

Tužilac: Aha.

Svjedok: da su oni izgoreli u kući, da je bila majka, dvije sestre, od sestre ove starije Dževe bilo je dvoje djece, od amidžića bila žena i dijete. Od amidžića ta žena bila trudna, i da je bilo još naroda, rekla nam je oko 73, 4 je kaže bilo tuj u kući, svi su pogoreli jedina je ona što je skočila kroz prozor i pobjegla. Zato su nama Lukići i došli pred tu Alijinu kuću zato što su poletili za njom vjerovatno. Vidjeli su kad je ona iskočila i poletili su za njom.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I rekla nam je bježimo kud znamo, da i nas sutra ista sudbina čeka, međutim, mi smo krenuli

Tužilac: Dobro.

Svjedok: otišli smo iz

Tužilac: A gdje je Zehra otišla?

Svjedok: Zehra je otišla, rekla je da ode u komandu da im se prijavi ili da je liječe ili da je ubiju.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Međutim, nju je dolje neka Ševala žena nije joj dala da, da ide, nego je žena smislila, skontala, rekla da, da odu u komandu da kažu da je se ona na plinsku bocu spržila.

Tužilac: Mhm.

Svjedok: I otišla je dolje u komandu i oni su je valjda odveli tamo doktoru ne znam, neki je vodili, neke joj kreme dali ali ništa joj to nije pomoglo. Znam kad smo išli iz Okrugle do Međeđe da je se bila sva da izvinete ucrvala i oušljivila. Sve joj uši bile i ona

nas moli mene i sestru moli da je češ, da je češemo mi po glavi, ja nisam mogla, sestra je mogla, ja nisam mogla.

Tužilac: Dobro. E posle toga gdje ste Vi otišli?

Svjedok: Posle toga smo mi krenuli preko šume, išli smo dva dana i dvije noći. Treći dan zarobe nas na Limskom mostu prema Rudom, na, na raskrsnici znači prema Višegradu i prema Rudom. Na mostu nas zarobi Momira Savića vojska.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I tuj smo bili čitav dan. Na Limskom mostu. Bila je sa mnom sestra mi i njezino dvoje djece, bila Bakša Ramović i njezine tri šćerke, dvije snahe, dvoje unučadi. Bila je Bakšina svekrva, bila Bakšina zaova, bila Hajra Zulčić, bila Hajrina, dvije šćerke i Hajrina šćer, snaha. Bila Ismeta Kasapović, bila Ismetina šćer, bila ova Bida Memić, Bidino dvoje djece

Tužilac: Dobro. Dobro. Eh kad su Vas zarobili gdje

Svjedok: I bio Mehmed Memić. Bidin muž.

Tužilac: Dobro, dobro.

Svjedok: A ovi ostali muškarci bilo je još sedam muškaraca oni su pobjegli.

Tužilac: Tu odma na licu mjesta?

Svjedok: Na licu mjesta oni su pobjegli samo je Mehmed Memić osto s nama i tu je bio čitav dan s nama. Njega su odveli prvo gore mi smo, nismo rekli ko je ovaj (*nerazumljivo*) muškaraca, nismo govorili rekli smo da ne znamo niko, ko je, ko su šta su, onda kad su Mehmeda odveli gore pod šator ispitali su ga, onda su odozgo dolazili, nagonili Bakšu Ramović, Ismetu Kasapović, njihove šćerke i žene. Snahe ustvari.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Da idu da zovu te muškarce da se vrata, da im neće ništa. Međutim, od Bakše Ramovićke vratio je se jedan sin Mujo samo ono ko fol ga odveli gore pod šator da da izjavu i da ide da zove brata i amidžića da se vrati da im neće ništa. Međutim ovi nisu, bili pametni, nisu se vratili, da su se vratili završili bi ko i Mehmed Memić ni danas danile se ne zna ni šta je, ni gdje je.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Nas su vratili s Limskog mosta i Mehmeda Memića, žene i djecu.

Tužilac: Gdje su vas vratili?

Svjedok: Na Drinsko, na Drinsku su nam ponovo nas ispitivali.

Tužilac: Na koje mjesto ste bili smješteni, na?

Svjedok: Bili smo za grobljem, bila je jedna Izet se zove ne znam kako se Ikom ga zvali. Njegova je bila kuća i on je prije rata tuj držo kafanu. Tuj, tuj je bila od Momira Savića tu je bila ko komanda i vojska nas je tuj njegova vratila.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: U tu kuću. Tuj su nas ispitivali, tražili pare i zlato ko je imao tuj su ispitivali najčešće Bakšu Ramovićku i ovu Hajru Zulčić.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Odatle su nas pokupili i vratili nas u, u Višegrad. Nas su pokupili na tamić, a Mehmeda je dovuko Leka u, u Mirsada joj Torohan čini mi se sad, sa Ravanica odozdo. U njegovoj, u njegovoj folciki ga je dovuko do pred školu.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: I vratio ga ispred škole kud je ga odveo ja ne znam.

Tužilac: Jeste li, je li neko bio smješten u dvorani?

Svjedok: Pa tuj smo, mi smo, mi smo

Tužilac: To je to?

Svjedok: bili u školi u fiskulturnoj onoj sali.

Tužilac: Sali. Dobro. I šta je poslije bilo?

Svjedok: tuj smo

Tužilac: Koliko ste tu ostali?

Svjedok: Ostala sam 4 dana.

Tužilac: Dobro. I?

Svjedok: Tuj su nas provo, provocirali, odvodili, silovali

Tužilac: Dobro.

Svjedok: i nakon četiri dana su nam rekli da idemo po kućama da, da se snalazimo jer su nam davali četvrt hljeba i one male paštete.

Tužilac: Dobro. Dobro.

Svjedok: Kokošje. To su nam davali

Tužilac: I nakon ta četiri dana gdje ste otišli?

Svjedok: Nakon četiri dana otišla sam ponovo na Bikavac ja i sestra, i Hajra Zulčićka, i njezina snaha i njezine dvije ćerke i Rasema rahmetli Bulatović i bili smo na Bikavcu nekoliko dana onda smo vidli da nema fajde, da, da moramo bježati, onda smo otišli za Okruglu, išli smo dva dana i dvije noći.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Do Okrugle.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: E gore je bila naša vojska. Onda smo kasnije prešli za Međeđu

Tužilac: i tu

Svjedok: i viš nisam imala susreta s...

Tužilac: Dobro. Dobro. Hvala Vam, ja nemam više pitanja.

Predsjedavajući vijeća –sudija Samardžić:

Hvala tužioče. Odbrana optuženog.

ADVOKAT SLAVIŠA PRODANOVIĆ – BRANILAC OPTUŽENOG OLIVERA KRSMANOVIĆA – unakrsno ispitivanje

Branilac: Hvala gospodine predsjedavajući. Vrlo kratko. Dobar dan gospođo OK-6,

Svjedok: Dobar dan.

Branilac: Recite mi molim Vas sjećate li se da li ste osim izjave koju ste davali to je Agencija za istrage i zaštitu 2009. godine da li ste i prije toga davali nekad nekome izjave?

Svjedok: Ja sam davala izjavu u Goraždu uz rat jednu.

Branilac: Da li je to, a da li ste 2006. godine davali izjavu?

Svjedok: Jesam.

Branilac: Molim Vas, možete li samo da vidite da li je to Vaša izjava, Vaš potpis?

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Gdje je davana izjava ova?

Branilac: Nema tu naznačeno ali je Agenciji za istrage i zaštitu.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

A vidite samo prvo je li to Vaš potpis?

Svjedok: Jeste. Jeste. Jeste. Jeste. Jes, jes. Jeste moj potpis.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Stavite na grafoskop to. Dajte mi samo na grafoskop, ako možete pokriti samo onaj kome, kome je dato. Datum i broj. Dobro, u redu. Dobro.

Branilac: Sjećate li se da li ste i u ovoj izjavi detaljno, evo ja ću samo pitati vezano za ovo što ste spomenuli Olivera Krsmanovića da ste detaljno potpuno istovjetno ste svjedočili vezano za ovo dešavanje u „Vardi“, sjećate se?

Svjedok: Sjećam se.

Branilac: Da ste detaljno opisali, isto kao danas. A recite mi zašto tada niste spomenuli Olivera Krsmanovića istina niste spomenuli nijednoga, rekli ste za Vas to su bili četnici, nepoznati ljudi.

Svjedok: Za mene jesu.

Branilac: A kako sada kažete da su vam poslije 2 dana rekli i ovaj zaštićeni svjedoci OK-17 i OK-7 da je navodno Oliver bio.

Svjedok: 2007. kad sam davala izjavu

Branilac: Ja?

Svjedok: nije bilo vezano za Olivera Krsmanovića. Bilo je vezano za druge.

Branilac: Ali zašto ga tada niste spomenuli ako, ako ste već znali da, da je bio među tim egzekutorima i on navodno?

Svjedok: A možete li se Vi sjetiti nekih detalja prije 20 mjeseci a ne znate

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Lakše, lakše malo svjedok, svjedok molim Vas, molim Vas malo se smirite, nema potrebe da dižete glas

Svjedok: Mislim stvarno to, to pretjerano pitanje

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro, svjedok je, molim Vas svjedok bez komentara, suvišnih ikakvih. Rekla je svjedok dakle da nije govorila vezano za Krsmanovića nego da je govorila o, ...dešavanjima.

Branilac: Svjedokinja tada nije znala imena i ja ću da uvedem ovaj zapisnik

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro.

Branilac: kao dokaz jer ona za nju su nepoznati četnici to bili.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro.

Svjedok: Pa ja sam rekla i sad, jesam li i sad rekla da su mi nepoznati bili i da hi nisam poznavala?

Predsjedavajući vijeća – sudija Krsmanović:

Dobro. U redu. Imate li dalje pitanja?

Branilac: Nemam više pitanja. Ali OK-7 nije tako rekla.

Predsjedavajući vijeća – sudija Krsmanović:

Dobro. U redu.

Branilac: da je bio Oliver uopšte.

Predsjedavajući vijeća – sudija Krsmanović:

Optuženi imate li Vi pitanja?

Optuženi: Nemam časni sude.

Predsjedavajući vijeća – sudija Krsmanović:

Tužioče dodatno?

Tužilac: Nemam hvala.

Predsjedavajući vijeća – sudija Krsmanović:

Članovi vijeća?

ČLAN VIJEĆA –SUDIJA JUKIĆ - pitanja

Sudija: Imam ja samo jedno pitanje. Vezano za ova događanja u „Vardi“. Kažete da ste gledali to sa udaljenosti od 100 do 150 metara, jesam Vas dobro

Svjedok: 150, 200 metara tu negdje.

Sudija: E možete nam reći tačno gdje ste Vi bili?

Svjedok: Bila sam kod Muje Podžića kod njegove kuće. Pored njegove kuće bila ploča neka.

Sudija: Je li to kuća OK-7?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Gdje ste Vi bili, jeste bili ispred kuće, u

Svjedok: Ispred kuće smo bili ovako odmah, ovako kuća, a ovako iza kuće smo mi bili i sve dole smo vidjeli znači komplet smo sve vidjeli šta je

Sudija: Je li svjedok OK-7 bio s Vama?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Isto iza kuće?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Je li bila neka djevojčica tu?

Svjedok: Jeste, Meliha bila, Ibrišima Memiševića šćerka i Edo mali, brat joj.

Sudija: A ovaj, je li ta kuća ima balkon?

Svjedok: Koga?

Sudija: Balkon?

Svjedok: Ima.

Sudija: Je li neko bio na balkonu?

Svjedok: Jesu.

Sudija: A ko je bio na balkonu?

Svjedok: OK-17 i moja sestra.

Sudija: OK-17.

Svjedok: Jeste.

Sudija: A OK-7 je bila

Svjedok: OK, sad nisam sigurna ko je bio sve na balkonu, jer je to već prošlo vremena. A ja sam svašta preživila tu u Dušču što nisam navodila. A preživila sam i u školi mnoge stvari.

Sudija: Dobro, Vi ste bili ispred kuće. Je li bilo nekih prepreka ispred Vas, prema tom dijelu dole gdje se to događalo? Je li bilo nekih kuća, drveća ili nešto?

Svjedok: Bilo je drveća ali smo vidjeli

Sudija: Mogli ste vidjeti?

Svjedok: Moglo je se sve da vidi.

Sudija: Od momenta kada su, jeste li vidjeli taj dio kad, kad su ušli u Drinu?

Svjedok: Jesam.

Sudija: To se moglo vidjeti?

Svjedok: Jesam, to sam svojim očima vidjela i to sam pitala nigdi nisam rekla da nisam vidjela, ono što, što sam vidla vidla sam, što nisam vidla ja, ja ne mogu reći da sam vidla.

Sudija: Dobro. Nama je tužiteljica pokazivala sliku ne znam da li ima tužilac sliku, nemate ovde? Dobro bi bilo da svjedok pokaže, dobro.

PREDSJEDAVAJUĆI VIJEĆA –SUDIJA SAMARDŽIĆ - pitanja

Dobro. Ja bi Vas isto takođe nešto pitao vezano za ovaj događaj koji se odnosi na „Vardu“. Dakle Vas je bilo tu relativno dosta koji su to posmatrali?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Ovaj koliko je taj čitav događaj otprilike trajao dakle, kad su se oni pojavili dok su bili tu u grupi, dok su prvo jedni ubijeni, pa onda drugi ubijeni.

Svjedok: Ma to, to nije bilo možda 20 minuta. Možda ne znam, eto otprilike.

Sudija: Jeste li Vi u to vrijeme dok ste tu stajali i to posmatrali

Svjedok: Sve smo gledali kad su

Sudija: komentarisali ko je to, šta je to, ko tu ima. Rekli ste da, Vi ste prepoznali odatle samo ovoga Memiševića je li?

Svjedok: Samo sam njega i znala.

Sudija: Samo ste njega i znali?

Svjedok: Jeste.

Sudija: Ovaj, a jeste li, ovaj, između sebe Vi govorili ko je to od tih kako Vi kažete što su za Vas sve četnici bili tu?

Svjedok: Ja nisam znala nikoga. Od, znači od srpske strane, od če, sa četničke strane, to je i za mene jesu četnici. A nek se nađe sad uvredan onaj ko

Sudija: Ja Vas pitam ovo, da li je da li ste Vi kad ste tu stajali govorili između sebe ko je tu tamo koji to radi?

Svjedok: Ma ne znam, vjerujte ne znam, u mene je tad bilo dijete malo. Bilo je komentara ali ja vjerujte da ne znam, da sam se pravila

Sudija: Uglavnom, OK-7 i OK-17 u tom trenutku tada nisu govorili ko je to.

Svjedok: Ne znam. vjerujte da ne znam, (*preklapanje*)

Sudija: Vi ste samo, Vi samo znate da ste dva dana kasnije Vi saznali?

Svjedok: Nakon dva, tri dana kad su Ibrišima našli kad smo, kad smo Ibrišima zakopavali mi žene tad sam čula priču između znači komentar između žena čula sam da, da je Oliver Krsmanović

Sudija: Taj komentar koji ste čuli između žena da li je bio u smislu da su one čule od nekog da je bio tu Oliver Krsmanović ili su one vidjeli?

Svjedok: Ne znam, ne znam. Vjerujte da ne znam, vjerovatno da

Sudija: Da ste Vi te prilike kad se desio sam događaj taj kada ste to posmatrali, da je neko rekao od tih ljudi koji su tu bili sa Vama eno tamo je i Oliver Krsmanović da li biste se Vi nakon dva, tri dana sjetili da je to bilo tada govora?

Svjedok: Ne znam, vjerujte u mene je muž poginuo 19. maja. Ja se dijete, sa djetetom bila sama, djetetu godina i osam mjeseci bilo. Znači borila sam se samo za sebe i za dijete.

Sudija: Dobro. U redu. Hvala Vam još jednom što ste se odazvali na poziv Suda Bosne i Hercegovine. Mi smo završili sa Vašim svjedočenjem.

Svjedok: I mogu Vas zamoliti još nešto. Da me izbrišete skroz, nemojte me više zvati molim Vas.

Sudija: Vi, mi nemamo veze sa tim to, Vi se pozivate na sud u zavisnosti od predmeta koji se vodi. Ja sam rekao ukoliko Vas eventualno odbrana htjedne u ovome slučaju pozvati na sud ili ako Vas sud sam iz nekog razloga trebadne Vaše pojašnjenje vezano za ovo što ste govorili, sud će Vas pozvati. Tako da se na te pozive morate odazvati, a za ostale predmete ne možemo Vam ništa reći kako će biti i šta će biti. Hvala Vam. Tužioče, možemo se dogovoriti onda, samo malo ovaj prije nego što se pređemo na to, dakle, odbrana, Vi ste slobodni, možete ići.

Svjedok: *E dobro, hvala vam, prijatno.*

ZAVRŠENO SASLUŠANJE ZAŠTIĆENOG SVJEDOKA „OK-6“

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Odbrana je dakle uložila zapisnik nek sačinjen dana 21.8.2006. godine od Državne agencije za istragu i zaštitu o saslušanju svjedoka OK-6, tužioče, primjedbi na ovo, vezano samo bila je dakle ova činjenica da nije ranije spominjano ime.

Tužilac: Ne protivimo se. Ne protivimo se.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Uvodi se kao dokaz O-8. U redu. Za naredni put koga ćemo pozvati?

Tužilac: *Za naredni put* da pozovemo ovog svjedoka što je trebao danas doći. Memišević Mujesiru i svjedoka Omerović Razu. To je na odnosu tačku 7 optužnice a ona je u optužnici pod rednim brojem 19 kao svjedok predložena.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro.

Branilac: Časni sude samo da, da ovaj radi zapisnika, ja mora po meni vijeće da ovaj raspravi da li može svjedokinja Memišević da svjedoči. Jer je ona uzimala izjave od ostalih svjedoka.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Ne znam uopšte na koje okolnosti

Branilac: Znači to bi

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

ona treba da svjedoči i ne znam na koje okolnosti je ona uzimala izjave. Da li ona svjedoči o tome da je uzimala izjave i šta su joj govorili ljudi ili na nešto drugo. To je, to je tužilac koji je o, o tome treba da kaže uglavnom

Branilac: ...bila prisutna u sudnici.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Molim?

Branilac: Kao, svjedok, ako je prisutan u sudnici ne može svjedočiti. Tako i ona uzimala izjave od svih svjedoka.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Može da govori na okolnosti kojima, kako je uzimala izjave. Ja ne znam u kojem smislu će ići ispitivanje.

Branilac: Pa samo može na to da to se ...ne može svjedočiti

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Ja ne znam sada na koji način

Branilac: kao

Tužilac: Ja predlažem da se ovaj svjedok pozove pa da to raspravimo kad svjedok dođe.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

Dobro. U redu. Hvala. Dakle u današnji dan, za sedam dana.

: Htio sam da vas nešto zamolim. Prošli put ste mi rekli da doktorica napiše za oftamologa, nisam još dobio ništa.

Predsjedavajući vijeća – sudija Samardžić:

...poslano to, pogledaćemo to u toku dana, vidjećemo.

: E hvala Vam.

Transkript sačinila:

Mediha Čamo

Septembar, 2013. godine